

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 11. Unde proveniat, quod plerique à fine aberrant

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

consequendum, avellenda ab illis affectio est, & ad Deum transferenda, qui finis est. Etenim finis appeti & amari debet sine fine & termino, quia ejus bonitas summa est & independens, illa vero quæ ad finem perducunt, eatenus amantur, quatenus ad ipsum finem consequendum juvant à quo eorum bonitas pendet. Christiani igitur hominis est quicquid cogitat, quicquid loquitur, quicquid agit ad Deum referre, non ore duntaxat, aut minus fervida spiritus applicatione, sed toto animi conatu, & affectu à rebus terrenis prorsus avulso: nam sæpe decipimur specie re-cti & relabimur in nos ipsos, nostra potiùs commoda, in ipsis etiam spiritualibus exercitationibus, quàm Deum quærentes. Ideò Scriptura dicit arctam, & difficilem esse viam salutis, quia natura corrupta divinis rationibus ac puræ intentioni repugnat, & ad se omnia refert: cum autem hæc repugnantia assiduo usu, & delectatione divinæ legis superata fuerit, lata fit via, levia mandata, jugum suave.

§. XI. *Vnde proveniat quod plerique à fine aberrant.*

PRæclare & ex alta sua sapientia mortalium sapientif-
simus dixit, *Stultorum infinitus est numerus. Eccl. 1.*
15. Maxima enim, ac pene infinita hominum turba
intolerabili ac perpetuis lacrymis deploranda insania
transigit in nugis dies suos, carnem spiritui, tempus æter-
nitati, terrena divinis præponens; donec miserabilis vitæ
actio in horribilem mortis tragœdiam desinit & in puncto
ad inferna descendunt. Si de lite vincenda, de acquirenda
possessione, aut de consequendâ dignitate sermo sit; nul-
li parcitur labori, exhauritur ærarium, evolvuntur libri,
prisca monumenta excutiuntur. At cum agitur de cœlesti
regno, de sempiterna beatitudine adipiscenda, dormiunt
omnes, nemo excitatur, nulla diligentia, nulla cura ad-
hibetur. Pro his quæ corpus afficiunt & lædunt, cujusmo-
di sunt fames, sitis, frigus, æstus, dolores, infirmitates,
sensa habemus infallibilia, ex quibus fit, ut omne studi-

C. Bona Opusc. Spirit.

M

um nostrum, omnisque industria in his evitandis continuè occupetur. Ad animæ autem famem, frigus, ægritudinem & alia mala, omni prorsus sensu caremus, ac si pars hominis nobilior & excellentior, quàm vivimus, quàm ratiocinamur, quàm similes Angelis sumus, aut extranea foret, aut omninò non esset. Vincit nimirum & prævalet pars animalis & hæc fragilis vita plus diligitur, quam sempiterna, nec in alio omnis nostra sollicitudo attentius occupatur, quàm ut homo brevi moriturus aliquanto ferius moriatur. Provenit hoc primùm ex crassâ & supinâ ignorantia, sive potius ex inadvertentia, nesciunt enim plerique, aut non considerant ad quid conditus sit homo, quem sibi debeat in omni parte vitæ suæ scopum præfigere & qua via ad illum possit pertingere, sicut scriptum est, *Desolatione desolata est omnis terra, quia nullus est qui recogitet corde. Jerem. 12. 11.* Provenit ex multitudine & sævitia hostium in nos irruentium, quorum laqueos nemo potest evadere, nisi à Domino exercituum conterantur. Cingunt enim nos & obsident, caro fragilis, mundus blandiens & agmina dæmonum insidiantium. Provenit ex defectu luminis, cujus in mundo profunda nocte sepulto maxima inopia est, nec illud in oratione ab eo exquirimus, qui solus potest discussis tenebris mentem nostram illuminare. Provenit tandem ex segnitie & inconstantia, quia virtus in desiderio est & non in opere: & cum ad praxim veniendum est, difficultate territi recedimus. Et omnes quidem ad Christum pervenire vellent, sed post illum ire nemo vult: eo frui vellent, sed non imitari: ipsum assequi desiderant, sed non sequi. Vellent lucrum sine labore coronam sine certamine. Placent præmia, displicet lucta.

§. XII. *Decipimur specie recti.*

OMnis mundi felicitas & quicquid vulgus amat, ac plurimi æstimat, instar picturæ est, quam si quis ad fallum & exiguum lumen præsentis temporis, quasi